

UZASADNIENIE

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. C. na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75) postanowieniem z dnia 10 listopada 2021 r. RD 45/21 umorzył dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. C. mającego polegać na tym, że radca prawny:

1.

dokonał najścia w dniu 17 marca 2021r. (wraz ze swoim klientem O. B. -synem skarżącego) na R. C. w miejscu jego zamieszkania w O. i wspólne z klientem nakłaniał R. C. do podpisania oświadczenia niezgodnego z prawdą, grożąc R. C. postępowaniem karnym, które zakończy się pozbawieniem wolności;

2.

poświadczył nieprawdę w pismach z dnia 02.02.2021r. i 09.02.2021r. kierowanych do skarżącego H. B.;

3.

wprowadzał w błąd potencjalnych klientów tj. posługiwał się wizytówką z której wynika, że radca prawny posiada kwalifikacje i inny tytuł zawodowy (R.) do wykonywania zawodu również poza granicami RP.

Od tego Postanowienia odwołał się pismem z dnia 6 grudnia 2021 r. Skarżący który zarzucił zaskarżonemu postanowieniu:

1.

błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania gdy tymczasem zebrany w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosków przeciwnych;

2.

brak stwierdzenia, że radca prawny M. C. poświadczył nieprawdę w pismach z dnia 02.02.2021r. i 09.02.2021r. kierowanych do skarżącego H. B.;

3.

brak stwierdzenia, że radca prawny M. C. wprowadzał w błąd potencjalnych klientów tj. posługiwał się wizytówką z której wynika, że radca prawny posiada kwalifikacje i inny tytuł zawodowy (R.) do wykonywania zawodu również poza granicami RP.

Na podstawie podniesionych zarzutów, Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu przy (...) (...) W., celem prowadzenia dalszych czynności dochodzeniowych. W ocenie skarżącego postanowienie o umorzeniu dochodzenia zapadło przedwcześnie. Po wymienieniu wcześniej podniesionych zarzutów skarżący podniósł, iż okoliczności przedmiotowej sprawy oraz zarzuty nie zostały należycie zbadane. W postępowaniu dochodzeniowym zabrakło wszechstronnego i kompletnego wyjaśnienia motywów działania radcy prawnego M. C.. Zdaniem skarżącego, Rzecznik Dyscyplinarny powinien oprzeć swoje rozstrzygnięcie na dokładnej analizie zgromadzonego materiału dowodowego, tymczasem z uzasadnienia postanowienia z 10

listopada 2021 r. wynika, iż Rzecznik przyjął za niewątpliwe wyjaśnienia obwinionego oraz zeznania świadków słuchanych w sprawie.

Zdaniem skarżącego, stwierdzić należy, że radca prawny M. C. swoim nieprofesjonalnym zachowaniem wielokrotnie uchybił zasadom etyki zawodu radcy prawnego – między innymi naruszenie art. 4, art. 8, art. 32 oraz art. 38 ust 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Działalność obwinionego jako profesjonalnego pełnomocnika, w postaci nachodzenia świadków zgłoszonych do udziału w sprawie lub poświadczania nieprawdy w pismach kierowanych do oponentów procesowych oraz posługiwania się innym tytułem zawodowym, powinna być uznana za dyskredytującą w oczach opinii publicznej oraz podważającą zaufanie do wykonywanego przez obwinionego zawodu.

Wobec powyższego, rozstrzygnięcie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 10 listopada 2021 r, jest - zdaniem skarżącego - niezrozumiałe i dalece przedwczesne, ponieważ nie spotkał się z żadną dolegliwością dyscyplinarną. Orzeczenie w obecnym kształcie może stanowić przyzwolenie wobec dotychczasowych praktyk radcy prawnego M. C.. Zdaniem skarżącego swoim postępowaniem narusza on naczelne zasady, które stanowią podstawy wykonywania zawodu radcy prawnego - lojalności i zaufania do klientów.

Ponadto skarżący wskazał, że radca prawny M. C. jako pełnomocnik syna skarżącego skierował przeciwko niemu pozew o zapłatę, który trafił na wokandę Sądu Rejonowego (...). Radca prawny M. C. jako pełnomocnik syna skarżącego, który jest jego oponentem procesowym w wielu postępowaniach sądowych wielokrotnie stosował metody działania, których legalność pozostaje wątpliwa. Zdaniem skarżącego postępowanie radcy prawnego M. C. odbiega od obowiązujących norm zawartych w zasadach etyki zawodowej radcy prawnego. Skarżący nie przedstawił nowych dowodów na poparcie swoich twierdzeń.

Powyższe zażalenie zostało złożone z zachowaniem terminu do jego wniesienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd na zasadzie wynikającej z art. 387 § 5 kpk uznał za ujawnione dowody wymienione w postanowieniu Rzecznika o umorzeniu dochodzenia.

W dniu 4 marca 2021 r. do (...) w O. wpłynęła skarga H. B. na radcę prawnego M. C.. Skarga została przekazana zgodnie z właściwością do (...) (...) W.. Skarżący zarzucał, iż radca prawny M. C. będąc pełnomocnikiem jego przeciwnika procesowego w pismach z dnia 02.02.2021r. oraz 09.02.2021r. skierowanych do skarżącego powoływał się na rzekomą umowę pożyczki i rzekome daty wypłaty pożyczki w celu uzyskania dla swojego mocodawcy korzyści majątkowej, że poświadczyl nieprawdę oraz na wezwanie z dnia 16 lutego 2021r. doręczone w dniu 22 lutego 2021r., w którym zakreślono termin do przedłożenia umowy będącej podstawą do dochodzenia roszczenia, umowy nie przedłożył. Nadto wskazał, iż radca prawny w wizytówce posługiwał się tytułem zawodowym R. zastrzeżonym dla wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim UE.

W uzupełnieniu do skargi pismem z dnia 23 marca 2021r i skarżący zarzucił, iż radca prawny dokonał najścia najścia w dniu 17 marca 2021r. (wraz ze swoim klientem O. B. -synem skarżącego) na R. C. w miejscu jego zamieszkania w O. i wspólne z klientem nakłaniał R. C. do podpisania oświadczenia niezgodnego z prawdą, grożąc R. C. postępowaniem karnym, które zakończy się pozbawieniem wolności.

Do skargi z dnia 04 marca 2021r. oraz uzupełnienia skargi z dnia 23 marca 2021r zostały dołączone dokumenty, mające świadczyć o prawdziwości twierdzeń skarżącego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dnia 09 kwietnia 2021 r. postanowił wszcząć dochodzenie w tej sprawie. Opisane w skardze zachowanie tj. najście w miejscu zamieszkania osoby starszej i grożenie jej postępowaniem karnym w przypadku gdy osoba ta nie podpisze przedstawionego jej oświadczenia, które w dodatku (zdaniem skarżącego) poświadczą nieprawdę niewątpliwie stanowi naruszeniu postanowień art. 7 ust.3 , art.11 i 12 ust.1, 38.ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

Do skargi została załączona wizytówka, na której radca prawny M. C. pod nazwą radca prawny umieścił zapis A. at Law oraz R.. Skarżący twierdził, że radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązany jest używać wyłącznie tytułu zawodowego "radca prawny". Zatem używanie tytułu R. stanowi naruszenie art. 4 i 32 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

W dniu 10 maja 2021r. Rzecznik przesłuchał skarżącego H. B. w obecności jego pełnomocnika Adwokat M. K..

Dnia 11 maja 2021r. obwinionemu M. C. przedstawiono zarzuty oraz został on przesłuchany.

W dniu 8 czerwca wpłynęło pismo pełnomocnika M. C. wraz z wnioskami dowodowymi - wniosek o przesłuchanie świadków O. B. i K. B. którzy zostali przesłuchani

Dnia 09 września 2021r. w (...) w O. w ramach pomocy prawnej został przesłuchany zawnioskowany przez skarżącego świadek- pokrzywdzony R. C..

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Rzecznik postanowił umorzyć postępowanie wobec braku znamion czynu zabronionego i przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. C., ponieważ żaden z zarzutów zawartych w skardze nie został potwierdzony w toku postępowania dowodowego.

Rzecznik Dyscyplinarny zobowiązany jest prowadząc postępowanie dyscyplinarne stosować odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego (dalej k.p.k). Kodeks ten stanowi, że za podstawowe zasady postępowania karnego należy uznać: zasadę obiektywizmu (art. 4 k.p.k.) i zasadę domniemania niewinności (art. 5 k.p.), która nakazuje, w razie niedających się usnąć wątpliwości rozstrzygać je na korzyść oskarżonego (w sprawach dyscyplinarnych obwinionego).

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny nie pozwolił Zastępcy Rzecznika na uznanie w sposób nie budzący wątpliwości, że obwiniony dokonał zarzucanych mu czynów. Biorąc powyższe pod uwagę należało postanowić jak na wstępie. Ponadto skarżący nie wyjaśnił kwestii podniesionych przez Zastępcę Rzecznika, natomiast zarzuty podniesione w odwołaniu nie zostały poparte dowodami.

Sporządzone uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest oparte na prawnej i logicznej ocenie przedstawionych dowodów. Sąd podziela i uznaje za prawidłową dokonaną przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego ocenę dowodów i podjętych przez niego działań poprzedzających wydanie zaskarżonego postanowienia.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wydane postanowienie nie narusza prawa, a wniesione zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn wywiedzionych powyżej. Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie stwierdził popełnienia przez radcę prawnego M. C. czynów które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 1000,00 zł (słownie jeden tysiąc złotych) (...) obciążył (...) (...) W..

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji

i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.

S (...)

Sprawozdawca Przewodniczący Członek Składu

K. T. A. R. D.